

Arrest

nr. 320 597 van 23 januari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn en die wettelijk vertegenwoordigd is door zijn ouders X en X, op 10 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. DE COSTER loco advocaat S. SAROLEA. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker dient als minderjarige op 18 januari 2023, met de hulp van zijn ouders, een eigen verzoek om internationale bescherming in.

Op 11 mei 2023 wordt verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

Op 30 mei 2024 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je hebt de Georgische nationaliteit en je bent afkomstig uit Tbilisi. Je werd geboren op [...] 2013 en bent dus nog minderjarig. Je hebt jouw land van herkomst verlaten op 26 januari 2022 in het gezelschap van je je ouders, G.K. en E.T, en je zus S.K. (O.V. [...]).

Op 31 januari 2022 dienden je ouders een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek werd op 11 augustus 2022 een beslissing tot kennelijk ongegrond genomen. Op 12 september 2022 dienden je ouders een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 21 december 2022 een arrest velde dat het beroep verwierp (arrestnummer 282275). De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 18 januari 2023 diende je in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving hiervan vermeld je dat je ouders problemen hadden in Georgië, maar dat je niet weet welke problemen dat precies waren. Je vertelt ook dat je liever in België wil wonen, omdat de school hier leuker is en de tactiek van lesgeven beter. Ter staving van je verzoek dien je de volgende documenten in: je paspoort, drie psychologische attesten, en twee documenten van je school.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Vooreerst leg je drie documenten van psychologen neer. Daaruit blijkt dat je in psychologische opvolging bent. De eerste twee attesten beschrijven je symptomen en zeggen dat deze verwijzen naar of pleiten voor een vorm van post-traumatische stress. Het derde attest stelt dat je angstproblemen hebt. Daaruit blijkt niet dat je niet in staat zou zijn om een gehoor af te leggen. Je slaagde er op de DVZ en op het CGVS in om vragen te beantwoorden en te vertellen wat je wist. Er kwamen ook geen opmerkingen binnen op de notities van het persoonlijk onderhoud, die na het gehoor naar jou en je advocaat werden opgestuurd.

Verder werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen en kwetsbare personen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je advocaat, die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit je verklaringen op de DVZ en op het CGVS dat je verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die je ouders aanhalen ter staving van hun verzoek van 31 januari 2022, waarvoor de beslissing nu definitief is. Zo vertel je dat je moest vertrekken omwille van de problemen van je ouders, al weet je niet welke problemen dat zijn (CGVS p. 5). Verder wil je liefst in België wonen omdat het hier leuker is dan in Georgië (CGVS p. 6) en omdat je de school hier beter vindt, onder andere omdat er via school uitstappen worden georganiseerd (CGVS p. 5-6). Het gegeven dat je de school in Georgië minder leuk vond, kan echter niet worden beschouwd als vervolging in de zin van de conventie van Genève of als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Daarom kan dit niet worden beschouwd als een element dat een afzonderlijk verzoek in jouw naam rechtvaardigt.

Je documenten veranderen niets aan bovenstaande analyse. Je paspoort is een bewijs van je identiteit, die niet ter discussie staat. In de schooldocumenten staat dat je een respectvolle en gemotiveerde leerling bent,

die het goed doet op school, wat geen nieuw licht werpt op bovenstaande. Met betrekking tot de documenten van de psychologen moet het volgende worden opgemerkt. Er wordt verwezen naar PTSS, zonder deze diagnose definitief te stellen: er staat dat je symptomen verwijzen naar of pleiten voor PTSS. Je symptomen zouden ook op een angststoornis wijzen. Ook zelf verklaar je dat je het in het begin moeilijk had in België en dat je bang was voor de politie. Je vertelt dat je ongeveer om de twee weken naar je psycholoog gaat en dat je dat graag doet (CGVS p. 6-7). Uit niets blijkt echter dat de psychologische opvolging waarbij je gebaat bent niet beschikbaar zou zijn of jou geweigerd zou worden in Georgië. Daarom kan ook dit niet beschouwd worden als een element dat een afzonderlijk verzoek in jouw hoofde rechtvaardigt.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een appreciatiefout aan alsook een schending van de artikelen 48/3 tot 48/7, 57/1, §4, 57/6, §3, 6°, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het “*administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen*” en van “*het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder andere, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt*”.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt geen nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Aanvullende nota

Op 1 oktober 2024 maakt verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over met een psychologisch attest van klinisch psycholoog N.M. van 23 september 2024.

4. Juridisch kader

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, DOC 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem of haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerder verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, DOC 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard te zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen. Deze ‘eigen feiten’ in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk ‘nieuwe elementen of feiten’ te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet (*“Practical Guide on Subsequent Applications”* van december 2021 van EASO, p. 44).

5. Beoordeling van de zaak

5.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat aan de in zijn hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden als begeleide minderjarige met psychologische problemen op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

Op 1 oktober 2024 legt verzoeker bij aanvullende nota nog een bijkomend psychologisch attest van klinisch psycholoog N.M. van 23 september 2024 neer. In dit attest worden opnieuw de symptomen van verzoeker beschreven en gesteld dat deze symptomen deel uitmaken van een angstig-depressieve stoornis in combinatie met emotionele uitputting. Dit attest bevestigt de eerder geïdentificeerde psychologische problemen van verzoeker maar werpt geen ander licht op de beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden in zijn hoofde. Uit de door verzoeker aangebrachte psychologische attesten blijkt weliswaar dat verzoeker kampt met psychologische problemen en symptomen van PTSS, doch blijkt geenszins dat zijn cognitief vermogen dermate zou aangetast zijn dat hij niet in staat zou zijn deel te nemen aan de asielprocedure.

5.3. De bestreden beslissing is, zoals reeds hoger werd aangegeven, geschraagd op artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

Op 31 januari 2022 dienen de ouders van verzoeker een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoeker als vergezellende minderjarige werd ingediend. Volgens hun verklaringen vrezen zij bij terugkeer naar Georgië vervolgd te worden door een Russische FSB-agent die in Georgië actief is. Op 11 augustus 2022 verklaart de commissaris-generaal deze verzoeken kennelijk ongegrond omdat verzoekers vader er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij in Georgië werd bedreigd door de Russische FSB-agent en, indien zijn relaas wel geloofwaardig zou zijn, hij niet aantoont dat hij de bescherming van de Georgische autoriteiten heeft gezocht maar niet heeft gekregen. De ouders van verzoekers dienen tegen deze beslissingen een beroep in

bij de Raad dat op 21 december 2022 wordt verworpen. De beslissingen in het kader van deze verzoeken zijn bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de Vreemdelingenwet.

Op 18 januari 2023 dient verzoeker als minderjarige in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Op 30 mei 2024 verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet ontvankelijk en motiveert op goede gronden dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, 6° juncto artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet:

“In dit geval blijkt uit je verklaringen op de DVZ en op het CGVS dat je verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die je ouders aanhalen ter staving van hun verzoek van 31 januari 2022, waarvoor de beslissing nu definitief is. Zo vertel je dat je moest vertrekken omwille van de problemen van je ouders, al weet je niet welke problemen dat zijn (CGVS p. 5). Verder wil je liefst in België wonen omdat het hier leuker is dan in Georgië (CGVS p. 6) en omdat je de school hier beter vindt, onder andere omdat er via school uitstappen worden georganiseerd (CGVS p. 5-6). Het gegeven dat je de school in Georgië minder leuk vond, kan echter niet worden beschouwd als vervolging in de zin van de conventie van Genève of als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Daarom kan dit niet worden beschouwd als een element dat een afzonderlijk verzoek in jouw naam rechtvaardigt.

Je documenten veranderen niets aan bovenstaande analyse. Je paspoort is een bewijs van je identiteit, die niet ter discussie staat. In de schooldocumenten staat dat je een respectvolle en gemotiveerde leerling bent, die het goed doet op school, wat geen nieuw licht werpt op bovenstaande. Met betrekking tot de documenten van de psychologen moet het volgende worden opgemerkt. Er wordt verwezen naar PTSS, zonder deze diagnose definitief te stellen: er staat dat je symptomen verwijzen naar of pleiten voor PTSS. Je symptomen zouden ook op een angststoornis wijzen. Ook zelf verklaar je dat je het in het begin moeilijk had in België en dat je bang was voor de politie. Je vertelt dat je ongeveer om de twee weken naar je psycholoog gaat en dat je dat graag doet (CGVS p. 6-7). Uit niets blijkt echter dat de psychologische opvolging waarbij je gebaat bent niet beschikbaar zou zijn of jou geweigerd zou worden in Georgië. Daarom kan ook dit niet beschouwd worden als een element dat een afzonderlijk verzoek in jouw hoofde rechtvaardigt.”

5.4. Verzoeker ontkracht noch weerlegt de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing. Hij wijst in zijn verzoekschrift op de actuele situatie in Georgië en de recente inwerkingtreding van de ‘wet op buitenlandse invloed’ die tot een meer autoritair regime zal leiden. Verzoeker stelt dat het asielrelaas van zijn vader klaarblijkelijk in de lijn ligt met deze algemene informatie en dat diens bewering dat de FSB en voormalige KGB-agenten vrij spel hebben in Georgië dus zeer goed mogelijk is.

Te dezen merkt de Raad op dat een vrees voor vervolging of het risico op het lijden van ernstige schade in concreto dient te worden aangetoond. Met een loutere verwijzing in zijn verzoekschrift naar de recente legislatieve ontwikkelingen in Georgië waardoor *“inmenging in de staatszaken en de aanwezigheid van Russische agenten dus zeer goed mogelijk is”*, maakt verzoeker geenszins in concreto aannemelijk dat hij ten aanzien van Georgië een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade koestert.

5.5. Waar verzoeker opwerpt dat de commissaris-generaal de voorgelegde psychologische attesten enkel heeft beoordeeld in het licht van de procedurele noden, zonder te zijn overgegaan tot een onderzoek van het zorgaanbod van psychologische hulp in Georgië voor terugkeerders, gaat hij voorbij aan volgende vaststelling in de bestreden beslissing: *“Met betrekking tot de documenten van de psychologen moet het volgende worden opgemerkt. Er wordt verwezen naar PTSS, zonder deze diagnose definitief te stellen: er staat dat je symptomen verwijzen naar of pleiten voor PTSS. Je symptomen zouden ook op een angststoornis wijzen. Ook zelf verklaar je dat je het in het begin moeilijk had in België en dat je bang was voor de politie. Je vertelt dat je ongeveer om de twee weken naar je psycholoog gaat en dat je dat graag doet (CGVS p. 6-7). Uit niets blijkt echter dat de psychologische opvolging waarbij je gebaat bent niet beschikbaar zou zijn of jou geweigerd zou worden in Georgië. Daarom kan ook dit niet beschouwd worden als een element dat een afzonderlijk verzoek in jouw hoofde rechtvaardigt.”*

De commissaris-generaal heeft bijgevolg wel degelijk een beoordeling gedaan inzake het zorgaanbod van psychologische hulp in Georgië bij terugkeer maar heeft geoordeeld dat er geen elementen aanwezig zijn waaruit blijkt dat dergelijke psychologische opvolging niet beschikbaar zou zijn of aan hem geweigerd zou worden bij terugkeer naar Georgië, dat dit niet kan beschouwd worden als een element dat een afzonderlijk verzoek in zijn hoofde rechtvaardigt.

Per aanvullende nota legt verzoeker nog een bijkomend psychologisch attest van klinisch psycholoog N.M. neer. De Raad is evenwel van oordeel dat dit attest geen enkele afbreuk doet aan bovenstaande vaststellingen. Immers bevestigt dit attest enkel dat verzoeker lijdt aan psychologische problemen en dat hij nog steeds psychologisch opgevolgd wordt. Hierboven werd evenwel reeds inzake zijn psychologische problemen opgemerkt dat hieraan niet wordt getwijfeld. Echter kan dit attest de pertinente motieven van de bestreden beslissing niet weerleggen of in een ander daglicht plaatsen.

5.6. Ten slotte, waar verzoeker aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om haar beslissing zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

5.7. Het voorgaande in acht genomen, kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat verzoeker geen eigen elementen heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht besloten om met toepassing van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet het beschermingsverzoek niet ontvankelijk te verklaren. Een schending van dit artikel blijkt niet.

5.8. Aangezien artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden niet dienstig.

5.9. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenfinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een kennelijke appreciatiefout noch een schending van de materiële motiveringsplicht kan worden aangenomen.

5.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. Overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend vijftientwintig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS